

han vilde anse det for rigtigt, at der blev opstillet en vis Dividende som Betingelse for, at Fallenten kan faae Afford, vil jeg tillade mig at oplyse om, at dette Spørgsmaal har været Gjenstand for en Del Forhandling, navnlig af Mænd, der i disse Forhold ere meget sagkyndige. Der har paa et tidligere Stadium, tør jeg maasse sige, været opstillet en bestemt Dividende i Lovudkastet; det er imidlertid senere gaaet ud, i Henhold til hvad der saaledes er fremkommet fra forskjellige Sider. Man har navnlig gjort gjældende, at det vilde være uheldigt at opstille en bestemt Dividende som en Betingelse for Afford, idet en saadan Bestemmelse i Praxis saare let vilde kunne give Anledning til den — ganske vist urigtige — Opfattelse, at, naar man havde den Dividende, kunde man gjøre Regning paa at komme til Afford, hvilket maasse igjen i Praxis kunde føre til, at der udviklede sig den Anskuelse, navnlig hos Handlende, at man ganske rolig kunde vedblive at handle uden at opgive sit Bo til Fallitbehandling, saa længe man ikke var kommen ned under denne Dividende. Hvorvidt denne Betragtning er afgjørende, skal jeg henstille; men jeg har ikke villet undlade at gjøre opmærksom paa, at det netop er fra sagkyndig Side, at dette er kommet frem. Derimod fandt det ærede Medlem det at være en meget uheldig ny Bestemmelse, at Lovforslaget afflasede Proklamaets præklusive Virkning. Naar det ærede Medlem har ment, at dette var urigtigt, antager jeg, at han har den Anskuelse, at man i det Hele, hvad dette Punkt angaar, skulde være bleven staaende ved den gjældende Retstilstand. Det synes overhovedet, som om det ærede Medlem har meget liden Tilhøielighed til at gaa ind paa Forandringer i den nu gjældende Retstilstand; dette, at Noget er nyt eller, som han kaldte det, splinter nyt, er for ham en stor Misrekommandation. Jeg tror imidlertid, at det maa erkjendes, at det i ethvert Tilfælde ikke er holdbart, saaledes som det nu er indrettet, at Kreditorerne skulde tabe deres Krav paa Grund af, at de ikke have meldt sig, ikke blot imod Boet, men ogsaa imod Fallenten personlig. Dette tror jeg maa erkjendes at være en stor Ubillighed, og jeg tror fremdeles at

turde sige, at det har været den almindelige Retsfølelse i de just ikke mange Tilfælde, hvor der er gjort den Indsigelse gjældende imod en Forordning, at den havde tabt sin Retskraft paa Grund af, at den ikke var bleven gjort gjældende i rette Tid, navnlig efter Proklama, at dette var en mindre smul Indsigelse. Det er jo ogsaa bekjendt nok, at man i vore Retssystemer tillægger de saakaldte præskriberede og prækluderede Forordninger en vis Retskraft, den nemlig, at man siger, at de have Betydning som naturlige Forordninger. Men derhos gjælder i denne Henseende, hvad jeg tillod mig at bemærke før, at vi kunne ikke saaledes adskille os fra, hvad der er den almindelige Retsopfattelse rundt om i andre Lande, og den almindelige Retsopfattelse er den, at Forordninger ikke prækluderes. Naar man vil tænke sig en bestandig livligere og livligere Handelsforbindelse imellem Danmark og andre Lande, tror jeg, at man ogsaa let maa komme til det Resultat, at der ikke gaar an at opstille Retsskæmninger, som af Udlændinge, med hvem man handler og vil staa i Forbindelse, i Henhold til den Retsudvikling, der har dannet sig hos dem, betragtes som aldeles ubegribelige og uretfærdige. Og det vil jo fornemmelig blive Udlændinge, hvem disse Præklusjonsbestemmelser ville komme til at rämme. De Kreditorer, der bo her i Landet, ville i alt Fald have meget nemmere ved at blive bekjendte med de forskjellige Indkaldelser til at melde deres Krav, som fremkomme i Tilfælde af en Fallit. Derimod kan man lettere tænke sig, at Udlændinge, og navnlig fjernere boende Udlændinge, ville kunne blive ubekjendte med Indkaldelserne eller i alt Fald kunne forhindres i at melde sig med deres Krav, inden den Frist er udløbet, der opstilles, navnlig naar Fristen gjøres kortere, hvilket i Dvrigt er meget ønskeligt for at fremme Behandlingen af Boerne. Men hvis det jevnlig skulde træffe sig, at Udlændinges Krav slaas ihjel, fordi de ikke komme til Kundskab om Indkaldelsen eller ikke kunne melde sig inden Fristens Udløb, saa maatte det befrygtes, at der let i Ulandet vilde danne sig en Mening om, at det er en saalig Ting at have at gjøre med danske Handlende eller danske Forretningsfolk, fordi man risikerer, at